

25. navadna nedelja – leto A

Delavci v vinogradu

»Nebeško kraljestvo je namreč podobno hišnemu gospodarju, ki je šel zgodaj zjutraj najet delavce za svoj vinograd. Z delavci se je pogodil za en denarij na dan in jih je poslal v svoj vinograd. Okrog tretje ure je šel ven in videl druge na trgu postajati brez dela. Tudi tem je rekel: »Pojdite tudi vi v vinograd, in kar je prav, vam bom dal.« In so šli. Okrog šeste in okrog devete ure je spet šel ven in storil prav tako. In ko je šel ven okrog enajste ure, je našel druge, ki so tam postajali, in jim je rekel: »Kaj postajate tukaj ves dan brez dela?« »Ker nas nihče ni najel,« so mu dejali. Tedaj jim je rekel: »Pojdite tudi vi v vinograd!« Pod noč pa je gospodar vinograda rekel svojemu oskrbniku: »Pokliči delavce in jim plačaj. Začni pri zadnjih in končaj pri prvih.« Pristopili so torej tisti, ki so prišli okrog enajste ure, in dobili vsak po en denarij. Ko so prišli prvi, so mislili, da bodo dobili več, vendar so tudi oni dobili vsak po en denarij. In ko so to prejeli, so godrnjali nad hišnim gospodarjem, češ: »Ti zadnji so delali eno uro in si jih izenačil z nami, ki smo prenašali težo dneva in vročino.« Odgovoril je enemu izmed njih: »Prijatelj, ne delam ti krivice. Ali se nisi pogodil z menoj za en denarij? Vzemi, kar je tvojega, in pojdi! Hočem pa tudi temu zadnjemu dati kakor tebi. Ali ne smem storiti s svojim, kar hočem? Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?« Tako bodo zadnji prvi in prvi zadnji.« Mt 20, 1-16a

O zavisti in nevoščljivosti

Še preden sem lahko razumel, kaj pomeni delati in dobiti plačilo oz. plačo, sem že slišal od sestrine sošolke, da moj oče dobi previsoko plačo. Dokler nisem izvedel, kaj pomeni beseda nevoščljivost, nisem ničesar razumel. Komaj sem dojel, da je v tovarni pomembno tudi to, da človek konča določene šole, da je za delo usposobljen, sem že slišal, da oče, ki je bil od rojstva čevljar, nima potrebne izobrazbe, za svoje delovno mesto. Tuje tovarnarje in trgovce – s katerimi je sklepal posle - papirji in potrdila o formalni izobrazbi niso motila, sodelavce pa vedno. Tako sem vedno bolj spoznaval, kaj pomeni nevoščljivost in koliko preprirov in nemira povzroča pri ljudeh.

Tudi v šoli ni bilo težko opaziti, da znanje za isto oceno pogosto ni enako, še manj pa trud in rezultat. Nekdo, ki je kontrolno prepisal, je dobil lahko celo boljšo oceno kot tisti, ki se je veliko učil. Tudi zato se je včasih razvnel preprirov, ali pa smo bili drug drugemu nevoščljivi.

Takih in podobnih primerov je v življenju še in še. Mar ni pravice?! Se zato vrstijo zamere in preprirovi. Advokati imajo vedno dosti dela. Miru pa s tehtanjem in iskanjem pravice ni mogoče najti. Ker nas Jezus pozna, nam v priliki danes kaže pot iz pogosto tako zapletenega in težkega položaja. Kje je rešitev?

Gospodar v priliki je bil po naši logiki krivičen. Vendar Jezus ne gleda tako. Za nevoščljivost, zavist in jezo ne vidi nobenih razlogov. Zakaj? Želi nam povedati, da je logika ekonomije, poštenja in plačevanja na ure nezadostna. Če bomo v življenju samo tehtali in merili, koliko smo dobili mi in koliko je dobil bližnji, potem bomo vedno godrnjali kot najeti delavci. Nikdar v življenju temu ne bomo prišli do konca. Vedno se bo našel kdo, ki bo za manj dela zaslužil več; ki bo za manj učenja dobil boljšo oceno, ali pa bo za večjo napako plačal manjšo

kazen. Saj vsi vemo, kako pogosto policija ustavi nekoga, ki morda nekajkrat v letu popije čez mero, nekoga, ki pa ni nikdar čisto trezen nikoli ne ustavijo.

Ali naj se na vse to jezimo? Naj se med seboj tožimo in živimo v nevoščljivosti? Ne! Jezus nas vabi naj presegamo računarsko pravičnost z ljubeznijo. Da bi mogli slediti njegovi težki, vendar edini resnično osrečujoči poti, ne pove le prilike, ampak z življenjem pokaže, da se ljubezen končno izplača. Za nas brez pomislekov sprejme celo smrt na križu. Nagrada je vstajenje, je popolna svoboda, je mir, ki nam ga daje odpuščanje. Ljubimo brez preračunavanja, je prvi odgovor današnje prilike.

Z vprašanjem: »Zakaj si ti hudoben, če sem jaz dober?« pa nas Jezus opozarja tudi na podarjenost vsega, kar smo in kar imamo. Ne bo težko biti radodaren, če bomo čutili, da nam je vse podarjeno. Se tega zavedamo od jutra do večera? Hvaležnost za obdarjenost je tako drugi del odgovora, na naše tožarjenje in nevoščljivost.

Ne pozabimo te prilike, ko stopamo v vsakdanje življenje. Bodimo veliki v ljubezni in veselimo se božjih darov.